

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

TOPO ROZHODNUTÍ NABYL O PRAVĚ 02, 225 02 Praha 025

MOCI dne 2. 5. 2006

Český telekomunikační úřad
Odbor regulace sítí a služeb elektronických komunikací

Dne 2. 5. 2006

Praha 11. dubna 2006
Čj. 617/2006-610

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 5 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), a podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném z moci úřední se společností ČESKÝ TELECOM, a.s., se sídlem Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3, IČ: 60193336, dne 17. února 2006, ve věci uložení povinností podniku s významnou tržní silou toto

rozhodnutí č. REM/11/04.2006-4:

I.

Podle § 51 odst. 3 a 5 a § 137 odst. 2 Zákona a podle výsledků analýzy relevantního trhu vydané opatřením obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. A/11/03.2006-2 se podniku s významnou tržní silou na relevantním trhu „Velkoobchodní plný přístup k účastnickému kovovému vedení nebo sdílený přístup k účastnickému kovovému vedení nebo úseku účastnického kovového vedení sítě pro účely poskytování služeb elektronických komunikací“, společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s., se sídlem Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3, IČ: 60193336 (dále jen „účastník řízení“), ukládají následující povinnosti:

1. Povinnost umožnit přístup k specifickým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům podle § 84 Zákona pro účel zpřístupnění účastnického kovového vedení podle § 85 Zákona, a to

- zpřístupnit účastnická kovová vedení své veřejné pevné telefonní sítě,
- vyhovět přiměřeným požadavkům jiného podnikatele na využívání a přístup k svým specifickým síťovým prvkům a k svým přiřazeným prostředkům,
- nezrušit přístup k již poskytnutým prostředkům,
- poskytovat volný přístup k technickým rozhraním, protokolům nebo jiným klíčovým technologiím, které jsou nezbytné pro interoperabilitu služeb nebo služby virtuálních sítí,
- poskytovat společné umístění nebo jiné formy sdílení prostředků,
- poskytovat přístup k systémům provozní podpory nebo podobným softwarovým systémům nezbytným k zajištění spravedlivé hospodářské soutěže při poskytování služeb.

Účastník řízení je povinen plnit tyto povinnosti v rozsahu, který je nezbytný pro poskytování služeb zpřístupnění účastnického kovového vedení a za podmínek určených jeho referenční nabídkou zpřístupnění účastnického kovového vedení uveřejněnou podle § 85 odst. 1 Zákona.

Účastník řízení je povinen vyřizovat žádosti o dodávku služeb a zařízení ve lhůtách uvedených v jeho referenční nabídce zpřístupnění účastnického kovového vedení.

2. Povinnost průhlednosti podle § 82 Zákona, a to

uveřejňovat v plném rozsahu informace týkající se přístupu k síti a zpřístupnění účastnického kovového vedení své veřejné pevné telefonní sítě, které poskytuje ke splnění povinností podle bodu 1 tohoto rozhodnutí v souladu s opatřením obecné povahy vydaným k provedení § 82 odst. 4 Zákona, kterým se stanoví rozsah, forma a způsob uveřejňování informací týkajících se přístupu k síti nebo propojení sítí elektronických komunikací, jakož i náležitosti, rozsah a forma referenční nabídky přístupu nebo propojení.

3. Povinnost nediskriminace podle § 81 Zákona, a to

uplatňovat při poskytování zpřístupnění účastnického kovového vedení své veřejné pevné telefonní sítě rovnocenné podmínky za rovnocenných okolností pro ostatní podnikatele a poskytovat jim služby a informace za stejných podmínek a ve stejné kvalitě, v jaké je poskytuje pro služby vlastní, vlastních organizačních složek, popřípadě svým dceřiným společnostem nebo společníkům nebo uvnitř podnikatelského seskupení.

4. Povinnost oddělené evidence nákladů a výnosů podle § 86 Zákona, a to

vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů v souladu s opatřením obecné povahy vydaným k provedení § 86 odst. 3 Zákona tak, aby

- a) při sjednávání cen na maloobchodní i velkoobchodní úrovni bylo prokazatelné, že nedochází k neodůvodněnému křížovému financování,
- b) byly k dispozici podklady pro ověření nákladů a výnosů za jednotlivé služby včetně podkladů pro účely nákladového modelu LRIC.

II.

Účastník řízení je povinen splnit povinnosti podle části I. výroku do 60 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) provedl v souladu s § 51 odst. 1 a 2 Zákona analýzu trhu č. 11 – velkoobchodní plný přístup k účastnickému kovovému vedení nebo sdílený přístup k účastnickém kovovému vedení nebo úseku účastnického kovového vedení sítě pro účely poskytování služeb elektronických komunikací (dále jen „trh č. 11“), kterou zveřejnil na úřední desce dne 1. února 2006 pod čj. 42 800/2005-609/III a po oznámení k Evropské komisi ji vydal jako opatření obecné povahy č. A/11/03.2006-2 ze dne 3. března 2006. Výsledky analýzy prokázaly, že trh č. 11 není efektivně konkurenčním trhem, neboť na něm působí podnik s významnou tržní silou. Proto správní orgán navrhl povinnosti, které hodlá uložit podle § 51 odst. 3 Zákona.

Rozhodnutím správního orgánu č. SMP/8/04.2006-2 ze dne 30. března 2006, které bylo vydáno pod čj. 603/2006-609/II. vyř. a nabylo právní moci dne 30. března 2006, byl účastník řízení stanoven jako podnik s významnou tržní silou.

K části I. výroku

Správní orgán v souladu s § 51 Zákona, kterým je do právního řádu České republiky transponováno ustanovení čl. 9 až 13 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice), čl. 17 až 19 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb

elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) a Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2887/2000 o zpřístupnění účastnického vedení, a v závislosti na výsledcích analýzy relevantního trhu a vyhodnocení dosavadních regulačních opatření stanoví rozhodnutím podnik s významnou tržní silou a uloží mu jednu nebo zároveň několik z povinností uvedených v písmenech a) až g) tohoto ustanovení Zákona.

Na základě výsledků analýzy byly podle § 51 odst. 2 Zákona navrženy povinnosti průhlednosti podle § 82 Zákona, nediskriminace podle § 81 Zákona, oddělené evidence nákladů a výnosů podle § 86 Zákona, přístupu k prostředkům a sdílení kapacit podle § 84 Zákona a povinnosti související s regulací cen podle § 56 a 57 Zákona.

S ohledem na tento návrh správní orgán zvážil navržené povinnosti a tímto rozhodnutím byly s odkazem na níže uvedené účastníku řízení uloženy povinnosti uvedené v části I. výroku rozhodnutí. Uložení povinností souvisejících s regulací cen podle § 56 a § 57 Zákona je předmětem samostatného správního řízení.

Vzhledem k tomu, že dosavadní referenční nabídka zpřístupnění byla uveřejněna v rámci působnosti zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o telekomunikacích“), je nezbytné, aby účastník řízení vydal novou nabídku zpřístupnění zohledňující povinnosti tímto rozhodnutím uložené. Postup vydání této nabídky je stanoven v opatření obecné povahy vydaném k provedení § 85 odst. 7 Zákona, kterým se stanoví náležitosti a podmínky referenční nabídky zpřístupnění účastnického kovového vedení.

Správní orgán po zvážení ukládá výše uvedené povinnosti s cílem zajistit trvalé konkurenční prostředí na relevantním trhu v zájmu koncových uživatelů a spotřebitelů. I podle práva Evropských společenství je regulátor oprávněn k regulačním zásahům s tím, že nápravná opatření vedou k zvýšení prosperity. Alternativní opatření v tomto případě v podstatě neexistují, správní orgán pouze zvažoval možnost nápravu uložit či neuložit. Vzhledem k velmi silné pozici účastníka řízení na trhu č. 11 správní orgán usoudil, že v rámci vyvážení situace na trhu je zapotřebí uložit nápravná opatření významného rozsahu. Rozhodnutím ukládané povinnosti proto splňují princip proporcionality ve vztahu k výsledkům analýzy trhu č. 11. Účastník řízení už plnil povinnosti uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí v souladu s předchozí právní úpravou, proto správní orgán předpokládá, že účastníkovi řízení nepřinese toto rozhodnutí další náklady omezující ho v jeho činnosti více, než je přiměřené.

Povinnost umožnění přístupu k specifickým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům správní orgán ukládá proto, aby se alternativním operátorům technicky umožnilo poskytování služeb na účastnických vedeních bez nutnosti vytvářet novou infrastrukturu, což je investičně neúnosné.

Povinnost průhlednosti správní orgán ukládá tak, aby všem podnikatelům byly dostupné informace potřebné jak k vstupu na trh, tak k samotnému poskytování služeb. Míra informovanosti subjektů působících na tomto relevantním trhu pozitivně ovlivňuje jejich možnosti a chování a v úzké souvislosti s povinností nediskriminace tak napomáhá vytvoření konkurenčního prostředí.

Uložení povinnosti nediskriminace si klade za cíl vyrovnání, resp. vytvoření konkurenčního prostředí na trhu. To má přispět k možnosti poskytovat služby na trhu za rovnocenných podmínek. Z rozšířené nabídky poskytované za konkurenční ceny by měl mít prospěch zejména koncový uživatel, což je smyslem této regulace.

Vedení oddělené evidence nákladů a výnosů podle opatření obecné povahy vydaného k provedení § 86 odst. 3 Zákona, kterým se stanoví metodika účelového členění

nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací, umožní určit náklady na poskytované služby a prokázat, že nedochází k neodůvodněnému křížovému financování. Tato povinnost úzce souvisí s povinností nediskriminace, neboť na podkladech z oddělené evidence nákladů a výnosů účastník řízení může prokázat, že při zpřístupnění účastnického vedení uplatňuje rovnocenné podmínky za rovnocenných okolností pro ostatní podnikatele poskytující rovnocenné služby a poskytuje jim služby a informace za stejných cenových podmínek, jako je poskytuje vlastním organizačním složkám, popř. svým dceřiným společnostem. Současně bude zajištěno, aby účastník řízení na podkladech z oddělené evidence nákladů a výnosů mohl prokázat plnění povinnosti nákladové orientace cen.

K části II. výroku

Lhůta pro splnění uložených povinností je stanovena na 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Tuto lhůtu je třeba považovat za přiměřenou s ohledem na skutečnost, že obdobné povinnosti byly účastníku řízení uloženy již v minulosti.

Podle § 51 odst. 5 a § 137 odst. 2 Zákona je Úřad povinen přezkoumat povinnosti držitelů licence s výrazným podílem na trhu zachované podle dosavadních právních předpisů a rozhodnout o jejich změně nebo zrušení. Účastník řízení byl v působnosti zákona o telekomunikacích stanoven Opatřením Českého telekomunikačního úřadu č. OÚ-1/S/2004 provozovatelem telekomunikační činnosti s výrazným podílem na trhu. Podle § 139 odst. 2 Zákona provozovatel veřejné telekomunikační sítě a poskytovatel veřejné telekomunikační služby, který byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona označen jako subjekt s výrazným podílem na trhu, je do doby vydání rozhodnutí Úřadu povinen při poskytování přístupu nebo propojení anebo zpřístupnění účastnického vedení dodržet stávající povinnosti týkající se přístupu k síti, propojení sítí a zpřístupnění účastnického vedení stanovené podle zákona o telekomunikacích. Tyto povinnosti zůstaly tedy účastníku řízení zachovány i po nabytí účinnosti Zákona. V souladu s § 137 odst. 2 Zákona Úřad přezkoumal výše uvedené povinnosti vztahující se k trhu č. 11, které zůstaly účastníku řízení na tomto trhu zachovány, a rozhodl o jejich změně, a to ve znění povinností uložených v části I. výroku tohoto rozhodnutí.

S ohledem na uvedené bylo dne 17. února 2006 s účastníkem řízení zahájeno správní řízení podle § 51 odst. 3 Zákona ve věci uložení povinností podniku s významnou tržní silou. Na základě ustanovení § 51 Zákona je účastníkem řízení pouze podnik, o jehož právech a povinnostech má být rozhodováno. Účastník řízení byl správním orgánem v zaslaném oznámení o zahájení správního řízení vyzván k vyjádření a navržení důkazů a byla mu poskytnuta lhůta 7 dnů ode dne doručení oznámení.

Účastník řízení ve stanovené lhůtě zaslal připomínky svým podáním z 22. února 2006. První námitkou účastníka řízení bylo, že se správní orgán v oznámení o zahájení řízení odkazuje na výsledky analýzy trhu č. 11, uveřejněné dne 1. února 2006 pod čj. 42 800/2005-609/III na elektronické úřední desce Českého telekomunikačního úřadu, přičemž výsledky analýzy zveřejněné v jiné formě, než ve formě opatření obecné povahy, kterou požaduje § 51 odst. 1 věta druhá Zákona mají pouze informativní charakter. Podle účastníka řízení sdělení o výsledcích analýzy jako takové postrádá právní závaznost a nemůže být podkladem pro uložení povinnosti účastníkovi řízení. Uveřejnění výsledků analýzy na elektronické úřední desce z 1. února 2006 není možné podle účastníka řízení považovat za uveřejnění podle § 51 odst. 2 Zákona, neboť nebyla dokončena konzultace dle § 131 Zákona a dále, že ve smyslu § 125 odst. 2 písm. c) Zákona je řádnou formou uveřejnění výsledků analýz uveřejnění v Telekomunikačním věstníku.

K této námitce účastníka řízení správní orgán uvádí, že zahájil správní řízení poté, co podle § 51 odst. 1 Zákona provedl analýzu trhu č. 11 a po ukončení veřejné konzultace podle § 130 Zákona výsledky analýzy trhu č. 11 se zapracovanými připomínkami z veřejné konzultace včetně stanoviska Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zveřejnil podle § 51 odst. 2 Zákona pod čj. 42 800/2005-609/III dne 1. února 2006 na elektronické úřední desce. Vzhledem ke lhůtám stanoveným Zákonem k dokončení analýz relevantních trhů správní orgán zahájil toto správní řízení dne 17. února 2006. Správní orgán poskytl účastníkovi řízení přiměřenou lhůtu k vyjádření. Zveřejněním výsledků analýzy trhu č. 11 byl proces jejího provedení ukončen a analýza byla odeslána Evropské komisi k notifikaci. Správní orgán proto konstatuje, že zahájením správního řízení po zveřejnění výsledků analýzy, byť před účinností opatření obecné povahy č. A/11/03.2006-2, nedošlo k postupu v rozporu se Zákonem a účastník nebyl nijak krácen na svých právech a byly mu poskytnuty veškeré možnosti k uplatnění jeho práv podle platných předpisů. Pokud by došlo ke změně výsledků analýzy na základě procesu notifikace, potom by musela být účastníkovi řízení poskytnuta dodatečná lhůta pro jeho další vyjádření. K tomu však nedošlo a text výsledků analýzy a účinné opatření obecné povahy jsou identické.

V další námitce účastník řízení považuje za nedostatečně konkretizované stanovené povinnosti, a to především u povinností přístupu podle § 84 Zákona. Podle účastníka řízení je zapotřebí tyto povinnosti konkrétněji popsat.

Správní orgán vyhověl vložím upřesňující věty. Dále správní orgán uvádí, že bližší specifikace jednotlivých povinností je rovněž dána tím, že účastník řízení má plnit tyto povinnosti za podmínek určených jeho referenční nabídkou zpřístupnění.

V další námitce účastník řízení poukazuje na to, že v povinnosti navržené pod bodem 1 písm. c) je doslovná citace Zákona, nicméně je jí třeba vykládat tak, že má být zajištěna kontinuita přístupových služeb poskytovaných před účinností rozhodnutí tohoto rozhodnutí.

Správní orgán nevyhověl návrhu na úpravu rozhodnutí, protože by se odchýlil od ustanovení Zákona, nicméně nemá pochybnost o tom, že povinnost zajistit, aby při implementaci povinností podle tohoto rozhodnutí nedošlo k přerušení nebo zrušení poskytování služeb, které jsou poskytovány na základě referenční nabídky zpřístupnění, není povinností absolutní. Účastník řízení může např. zrušit přístup k již zpřístupněným konkrétním vedením v souladu s uzavřenou smlouvou z důvodu neplnění závazků na straně podniku využívajícího zpřístupnění.

V další námitce účastník řízení poukazuje na systematické hledisko navržených povinností v bodě 1 výroku tohoto rozhodnutí a navrhuje formální změnu textu.

Správní orgán zvážil námitku účastníka řízení a konstatuje, že navržený text odpovídá struktuře Zákona a připomínce nevyhověl.

V další námitce účastník řízení poukazuje na to, že rozhodnutí by mělo odkazovat rovněž na příslušné opatření obecné povahy upravující náležitosti referenční nabídky, což přispěje k větší konkrétnosti uložených povinností.

Správní orgán námitce nevyhověl s tím, že rozsah referenční nabídky zpřístupnění a vazba ukládaných povinností na ni je jasně stanovena Zákonem. Proto se výrok rozhodnutí neodkazuje na příslušné opatření obecné povahy.

V další námitce účastník uvádí, že povinnost průhlednosti navržená pod bodem 2 odkazuje na OOP vydané k provedení § 82 odst. 4 Zákona a ukládá uveřejňování informací „v plném rozsahu“. V současné době je předmětná povinnost upravena

čl. 2 OOP/7/07/2005-12 v platném znění. Minimálně informace podle odst. 1 písm. f) až h) uvedeného článku však nesouvisí s poskytováním služeb zpřístupnění.

Správní orgán zvážil námitku účastníka řízení a vyhověl jí v plném rozsahu.

Další námitka účastníka řízení se vztahovala k uložení povinnosti dokládat výpočet cen podle § 86 odst. 5 Zákona, kterou navrhl vypustit.

Správní orgán zvážil tuto námitku účastníka řízení a vyhověl jí v plném rozsahu.

Účastník řízení rovněž namítl, že podle § 51 odst. 3 Zákona by ve věci stanovení podniku s významnou tržní silou a o uložení povinností tomuto subjektu mělo být rozhodováno v jediném správním řízení podle logického i gramatického výkladu výše uvedeného ustanovení, podle kterého správní orgán rozhodne o stanovení podniku s významnou tržní silou a současně mu uloží jednu nebo několik povinností. Účastník řízení s odvoláním na § 6 odst. 2 správního řádu považuje vedení dvou správních řízení za odporující zásadě hospodárnosti správního řízení a podle § 140 odst. 1 správního řádu požádal o spojení řízení čj. 603/2006-609 a čj. 617/2006-610.

Správní orgán zvážil námitku účastníka řízení a dospěl k názoru, že není účelné vést jedno správní řízení ve dvou různých věcech. Navíc takový postup je v souladu s § 51 odst. 3 Zákona, podle kterého správní orgán musí rozhodnutím stanovit podnik s významnou tržní silou a teprve na jeho základě může uložit jednu nebo zároveň několik povinností podle citovaného ustanovení.

Správní orgán se výše uvedeným způsobem vypořádal s návrhy a námitkami účastníka řízení a s jeho vyjádřením k podkladům k rozhodnutí uplatněnými v průběhu správního řízení a vypracoval návrh rozhodnutí v této věci.

Na základě § 130 Zákona a podle Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací s dotčenými subjekty na diskusním místě správní orgán zveřejnil návrh rozhodnutí včetně výzvy k uplatnění připomínek na diskusním místě dne 3. března 2006. Připomínky k návrhu rozhodnutí bylo možno uplatnit do 24. března 2006. V této lhůtě uplatnilo připomínky pět dotčených subjektů.

První okruh připomínek požadoval upřesnění povinností stanovených v bodě 1 návrhu rozhodnutí v souladu s § 78 odst. 1 písm. b) Zákona, tedy o umožnění přístupu k budovám, stožárům a prostředkům pro vedení kabelů. Připomínce nebylo vyhověno, neboť v návrhu rozhodnutí již tyto, ale i další přiřazené prostředky jsou zahrnuty.

Druhý okruh připomínek požadoval stanovení povinnosti přístupu k nenasvíceným optickým vláknům. Povinnosti navržené v připomínce, tak jak byly navrhovány, se vztahovaly k jinému trhu, a proto je správní orgán neakceptoval.

Ve třetím okruhu připomínek bylo navrženo odstranit povinnost poskytovat volný přístup k technickým rozhraním, protokolům nebo jiným klíčovými technologiím. Této připomínce nebylo vyhověno. Jedná se o povinnost vymezenou v souladu se Zákonem, jejíž obsah bude posuzován v souladu s kritériem nezbytnosti pro interoperabilitu služeb.

Čtvrtý okruh připomínek požadoval doplnit další ustanovení, které by zabránilo vázání poskytnutí služby sdíleného přístupu k účastnickému vedení na podmínku, že na daném účastnickém vedení musí být aktivována veřejná telefonní služba účastníka řízení. Této

připomínce nebylo vyhověno, neboť ze samotné podstaty sdíleného přístupu vyplývá, že současně musí být aktivována veřejná telefonní služba.

Pátý okruh připomínek směřoval k doplnění povinnosti oddělené evidence nákladů a výnosů o ustanovení odkazující na nákladový model LRIC. Správní orgán akceptoval připomínku, která požadovala doplnění podkladů pro ověření nákladů a výnosů za jednotlivé služby o podklady pro účely nákladového modelu LRIC. Připomínka směřující ke stanovení povinnosti vést nákladové účetnictví v běžných cenách nákladového modelu LRIC akceptována nebyla, neboť účetní jednotka vede v souladu se zákonem o účetnictví účetní záznamy výhradně v historických cenách.

Šestý okruh připomínek se vztahoval k části II. výroku rozhodnutí, tedy ke lhůtě pro splnění povinností. Správní orgán akceptoval připomínku týkající se prodloužení lhůty a změnil ji z původních 30 dní na 60 dní. Požadavek, aby počátek lhůty pro splnění povinností uložených tímto rozhodnutím nastal dnem právní moci rozhodnutí o uložení ceny podniku s významnou tržní silou na trhu č. 11, jestliže tato nastane později nežli právní moc tohoto rozhodnutí, akceptován nebyl. Vzhledem k synchronizaci řízení o uložení povinností a řízení o uložení ceny podniku s významnou tržní silou na trhu č. 11, nelze předpokládat významnou časovou prodlevu mezi dny nabytí právní moci obou rozhodnutí.

Správní orgán dal účastníku řízení možnost, aby se v souladu s § 122 odst. 5 Zákona vyjádřil k podkladům rozhodnutí a navrhl případné doplnění, k čemuž mu byla poskytnuta lhůta 7 dnů. Účastník řízení zaslal doplňující připomínky podáním z 3. dubna 2006.

V první připomínce uvedl, že povinnost podle bodu 1 písm. b) části I. výroku odpovídá obecné povinnosti podle § 84 odst. 1 Zákona, zatímco povinnosti podle písm. c) až f) tamtéž jsou konkrétními povinnostmi uloženými na základě ustanovení § 84 odst. 2 Zákona, jehož první věta stanoví, že správní orgán je tyto povinnosti oprávněn uložit „podle odstavce 1“. Analogicky i v návrhu rozhodnutí by povinnosti podle bodu 1 písm. c) až f) části I. výroku měly být uloženy v rozsahu povinností podle písm. b) v tom smyslu, že budou mít návaznost na přiměřený požadavek na přístup. Zejména povinnosti podle písm. e) a f) jsou stanoveny kategoricky, nelze ovšem uložit k tíži účastníka řízení povinnost, aby nesl odpovědnost za určení, ke kterým prostředkům je nezbytný přístup pro poskytování služeb zpřístupnění. Proto účastník řízení trvá na svém požadavku, aby povinnosti podle písm. c) až f) byly změněny na povinnosti podle písm. ba) až bd).

Správní orgán konstatuje, že navržený text odpovídá struktuře Zákona a připomínce nevyhověl.

Účastník řízení rozvedl své argumenty, ze kterých vyplývá, že v případě zpřístupnění účastnického kovového vedení neexistují technická rozhraní, protokoly nebo jiné klíčové technologie, nezbytné pro interoperabilitu, ke kterým by mohl poskytnout otevřený přístup. Jako taková je tedy tato povinnost nespílitelná a nevykonatelná a její uložení by bylo protiprávní. Jak zjistil účastník řízení během nahlížení do spisu, správní orgán tuto připomínku opětovně neakceptoval, a to s odůvodněním, že „Interoperabilita služeb musí být zajištěna s tím, že povinnost se týká pouze nezbytných prvků pro její funkčnost.“ K tomu účastník řízení konstatoval, že předmětná povinnost se týká technologických řešení, specifikací a standardů, avšak nikoliv fyzických prvků sítě, přístup k nimž zajišťuje § 84 odst. 2 písm. a) Zákona. Rovněž nelze hovořit u interoperability služeb o její funkčnosti, ale pouze o jejím zajištění. Vzhledem k tomu, že interoperabilita je definována jako „nastavení přenosových parametrů služby a rozhraní“, nejsou pro její zajištění nutné konkrétní fyzické prvky sítě, ale jejich technické specifikace. Účastník řízení nadále trvá na tom, že na

hierarchické úrovni zpřístupnění účastnického kovového vedení nelze navrhovanou povinnost plnit a požaduje její vypuštění.

Správní orgán konstatuje, že výrok je v tomto bodě v souladu se Zákonem. Ve smyslu ustanovení § 2 písm. v) Zákona se pojem interoperabilita týká nastavení služby a rozhraní a je tak úzce svázán s technologií sítě, že tato dvě hlediska nelze oddělit. Proto námitce účastníka řízení nevyhověl.

Dále účastník řízení uvedl, že správní orgán stanovil v části II. návrhu rozhodnutí lhůtu k implementaci rozhodnutí v trvání 30 dnů. Účastník řízení v rámci veřejné konzultace uplatnil požadavek na prodloužení této lhůty na minimálně 60 dní. Jak zjistil účastník řízení nahlížením do spisu, správní orgán tomuto požadavku vyhověl. K tomu účastník řízení uvádí, že z návrhu rozhodnutí vyplývá mimo jiné i povinnost zveřejnit novou referenční nabídku zpřístupnění (dále „RUO“). Nedílnou součástí RUO jsou i ceny služeb, jejichž maximální výše bude ovšem stanovena rozhodnutím o ceně, které bude vydáno v paralelně probíhajícím správním řízení. Je proto nezbytné, aby se lhůta k implementaci vztahovala k právní moci toho rozhodnutí, u kterého nastane později, nebo aby správní orgán vydal obě rozhodnutí ve shodném čase. Pokud by cenové rozhodnutí bylo vydáno se zpožděním oproti rozhodnutí o uložení povinností, byla by tak určená lhůta ke splnění povinností efektivně zkrácena, což by mohlo vést k tomu, že by účastník řízení nebyl schopen bez svého zavinění tuto lhůtu splnit.

Správní orgán tuto připomínku neakceptoval. Na tuto lhůtu je vázáno také splnění jiných povinností, jejichž plnění přímo nesouvisí s rozhodnutím o ceně. Dále správní orgán dodává, že vydávání rozhodnutí bude synchronizováno tak, že mezi dnem nabytí právní moci obou rozhodnutí nebude významná časová prodleva.

V další připomínce účastník řízení uvedl, že povinnost navržená v bodu 4 písm. a) části I. výroku rozhodnutí ukládá účastníkovi řízení vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů tak, aby „při určování cen na maloobchodní i velkoobchodní úrovni bylo prokazatelné, že nedochází k neodůvodněnému křížovému financování“. Účastník řízení požaduje terminologicky upřesnit znění této povinnosti a nahradit slovo „určování“ slovem „sjednávání“. Zatímco Zákon žádné explicitní ustanovení o určování nebo sjednávání cen neobsahuje, obecná právní úprava cen – zákon č. 526/1990 Sb., o cenách – stanoví, že cena se sjednává (§ 2 zákona o cenách).

Správní orgán námitce účastníka řízení vyhověl.

Správní orgán se výše uvedeným způsobem vypořádal s návrhy a námitkami účastníka řízení a s jeho vyjádřením k podkladům k rozhodnutí uplatněnými v průběhu správního řízení a vydává rozhodnutí v této věci.

S ohledem na výše uvedené, v souladu se základními principy vycházejícími z právního rámce Evropských společenství, s cílem nahradit chybějící účinky hospodářské soutěže, vytvářet předpoklady pro řádné fungování hospodářské soutěže a pro ochranu uživatelů a dalších účastníků trhu do doby dosažení plně konkurenčního prostředí správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu